

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یورگ کروناور
برگردان از: مرتضی جهانگیری
۲۷ جولای ۲۰۲۱

آزادی تبت برای مردم، پیشرفت و رفاه را به ارمغان آورد!

شی جین پینگ در تبت

شرایط اجتماعی در مناطق بایر و کم جمعیت وحشتناک بود. رئیس دولت تقریباً ۴۰ درصد کشور را کنترل می کرد. اشراف، حدود پنج درصد از جمعیت تبت را تشکیل می دادند اما ۲۵ درصد کشور در اختیارشان قرار داشت. روحانیون بودائی، که حدود ۱۵ درصد از جمعیت را تشکیل می دادند بیش از یک سوم مساحت زمین های مستعد و قابل کشت را در اختیار داشتند. ۲۰ درصد از جمعیت تبت را عشایر فقیر تشکیل می دادند که در مناطق بایر با پوشش گیاهی ضعیف مجبور به گذراندن روزگارشان بودند، حدود ۶۰ درصد آنها به عنوان سرف هائی مادام العمر با بدبختی غیر قابل تصویری زندگی می کردند. آنها حتی برده ها نیز شمرده نمی شدند، حتی آمار این انسانهای بی چیز و بی کمترین حق حقوقی قابل اعتماد و مراجعه نیست، اما در برخی از مناطق روستائی احتمالاً تعدادشان به دو دهک از کل جمعیت می رسید. این گزارش کوتاهی از وضعیت تبت – در زمان آزادسازی آن توسط ارتش آزادیبخش خلق چین بود، زمانی

که جمهوری خلق چین کنترل تبت را به دست گرفت و شروع به شکستن زنجیرهای برده داری و حکومت استبدادی مذهبی کرد.

به مناسبت هفتادمین سال آزادی تبت توسط ارتش جمهوری خلق چین در سال ۱۹۵۱ رئیس‌جمهور چین شی جین پینگ به این منطقه سفر کرده است.

رئیس‌جمهور چین روز چهارشنبه وارد شهر نیگچی در شرق تبت شد، مسئولان تبت در مورد برنامه‌های توسعه محلی و اقدامات حفظ محیط زیست گزارش داده و سپس با وی با قطار سریع‌السیر به شهر لاسا پایتخت سفر کرد. این خط راه آهن از یک ماه پیش به شبکه سراسری پرسرعت جمهوری خلق چین متصل شده است. این امر تحرک بیشتری را برای جمعیت به ارمنان می‌آورد و سطح زندگی در مناطق دورافتاده را بهبود می‌بخشد. تبت یکی از مناطقی است که سال گذشته بیجینگ تلاش زیادی برای ریشه کن کردن فقر شدید انجام داد. در پایان نیز موفق شد. البته نگاه غربی به مسأله طبق معمول روی چیز دیگری متمرکز می‌شود حتی سفر روز جمعه رئیس‌جمهور چین به تبت برای غربی‌ها تحت تأثیر سؤال دالائی لاما مطرح شد.

واقعیت این است که تا زمانی که تبت توسط جمهوری خلق چین آزاد نشده بود دالائی لاما با مشقت‌های فراوان و بر اساس سیستم سرف و برده داری زندگی در دناکی را برای تبتی‌ها فراهم آورده بود.

در این مورد باید بر این نکته تأکید کرد که این واقعیت که کشورهای غربی در دوران آنچه خود «زندگی سیاهان مهم است» نام می‌دهند همچنان از چنین سیستم مذهبی سرکوبگری به عنوان نماینده مردم تبت دفاع می‌کنند تنها نشان دهنده

این است که دفاع از حقوق انسانی برای کشورهای غربی تنها جنبه ابزاری دارد و آن را برای مبارزه با جمهوری خلق چین به کار گرفته می گیرند.

مدهاست که بخوبی اثبات شده است که چگونه دالائی لاما در دهه ۱۹۵۰ با همکاری "سیا" توطئه گسترده ای کرد تا تبت را از جمهوری خلق جدا کند. حاکمان استعمار انگلیس در هند این هدف را قبلاً در سال ۱۹۱۴ دنبال کرده بودند آنها نیز سعی کردند دولت ضعیف جمهوری جوان چین را برای امضای کنوانسیون سیمل متقاعد کنند. این امر باعث می شد تبت، که طبق قوانین بین المللی بخشی از چین بود، در واقع از این کشور جدا شده و مستقل باشد، به همین دلیل دولت چین حاضر به امضای این معاهده پیشنهادی از سوی استعمار انگلیس نشد. قدرت های استعماری همچنان فعالیت های خود را روی تجزیه جمهوری خلق چین و تشویق تجزیه طلبی متمرکز کردند، تنها یک قدم از رسیدن به این هدف عقب نشستند.

منتشر شده در: یونگه ولت